

Geirmund Revheim ble æresmedlem

Tekst: Rune Mjøs Kvamme

Under festmiddagen på landsmøtet i Tønsberg ble Geirmund Revheim utnevnt til æresmedlem i Rutebilhistorisk Forening.

Geirmund Revheim ble utnevnt til æresmedlem under festmiddagen i Tønsberg. Her er han med diplom og blomster, flankert av Ola A Rangsæter og Liv Mari Kjerstad fra hovedstyret i RHF.

Revheim fikk diplom og merke overlevert av sekretær Ola Rangsæter og kasserer Liv Mari Kjerstad fra hovedstyret i Rutebilhistorisk Forening.

Her er hovedstyrets begrunnelse.

Medlem 867 Geirmund Revheim

Han vi skal hedre i dag, har siden 70-tallet vært mer og mindre aktiv i rutebilnæringa. Begynte på verkstedet på Fana-bilane i svært unge år, og etter hvert endte han opp som sjåfør. Men karen var ambisiøs blir det fortalt, og turen gikk

etter hvert til Stord og lærerhøyskolen, gift vart han òg, i juni 1971 om hoderegningen er rett. Geirmund Revheim vil du komme frem og motta æresmedaljen i Rutebilhistorisk forening?

Etter studier og noen år i skoleverket havnet han tilbake i rutebilnæringa, Bergen Hardanger Voss Billag, på turkontoret på Kronstad i Bergen. Stillingen var etter det jeg har forstått kontormedarbeider, gjorde alt, fra å ta imot bestillinger, gi priser, leite frem en ledig buss, og var han uheldig hadde denne bussen også en sjåfør. Om ikke kjørte han selv, og gjerne reparerte ved behov.

Når dette tok slutt er for meg uvisst, han var tilbake i skoleverket som lærer på Liland Skole når jeg ble kjent med han en lørdag ettermiddag i 1991. Samme året som han meldte seg inn i RHF og ble medlem nummer 867.

Høsten samme år ble ÅB og FOM var vel forlikte og fusjonert fra årsskiftet, uavhengig av det startet planlegging av trefet i Eidfjord til året etter. Men på vårparten i -92 hadde karen lurt seg til Førde, igjen hadde han kjøpt seg egen buss, «jomfruturen» om en kan kalle det det, gikk til Hardanger og årsmøte i RHF-H, med godt og vel 20 medlemmer i buken..

På samme treffet i Eidfjord kom der også 4 busser på dags-tur med ansatte og pensjonister fra FOM og Åsane i regi av det nystartede velferdslaget i Pan Trafikk. Da var det viktig å handle raskt, og det ble trommet sammen til ett møte på høstparten i -92 på Os, og dannet Pan Veteran med Geirmund Revheim som formann i interimsstyret som det het den gang. Neste kjappe beslutning var å reise på Osterøy med kranbil og hente et sundrusta merakkels av ein Bedford, «dei kalte den bestastøvo.»

Dette formannsvervet fulgte han gjennom to fusjoner og navnebytter frem til Tide Veteranbusser, og han var sammenhengende formann fra -92 til han fikk avløsning i mars -22. Sammenhengende i 30 år. Undervegs ble det også leder.

Hjertebarnet (utenfor husets fire vegger, etter kone og barn og barnebarn, ett par tre hytter i Austevoll, Kvamskogen og Drange, båten og en 37 talls Nash) hjertebarnet har nok hele tiden vært, og fortsatt er R-1188, Vestlandets første dieselbuss fra 1938, en ekte Scania-Vabis med Iversen karosseri, og med T-Forden som en god nr 2. Vi var mange som var bekymret da han i året etter nesten ofret helsen på at «88ien» skulle bli ferdig restaurert til treffet i Byglandsfjord, og det endte også med ett smell, men det var «bare» motoren i bussen som blåste ut den gjenglemte fillen i lufterøret etter sandblåsing av understellet. Blei ei dyr filla dette! Bokstavelig talt et uforglemmelig øyeblikk, i hvert fall for han som bøyde seg ned for se i det smellen kom...

Totalt har Geirmund i tiden som leder i Tide veteranbusser hatt fingrene i restaureringene av R-1188, O-4051, R-753 og årlige oppgraderinger av T-Forden. Var også med og sporet opp den gule Åsanebussen i 1989 på Nappane,

Geirmund har hatt tendens når ting skjer å glemme å tenke på seg selv, da gikk han nærmest på døgndrift for å komme i mål til treffene, for så gjerne reise på treff og ligge strykeflat der i to dager fullstendig pumpa og tom, men som regel lykkelig, hva Haldis mente om akkurat det, har jeg ikke turt å spørre om..

I denne tiden har han også hatt verv i hovedstyret i RHF, fra 2003 til 2014, for lokalavdelingen veldig viktig tidspunkt at du med din pondus kunne bidra med å bringe den på rett kjøll, og igjen være en pådriver for å rette fokuset tilbake på busshistorie.

11 år i hovedstyret som møtende varamann. Til disse samlingene kjørte han egen bil, tok seg fri en dag eller to og koste seg på tur. Og kom hjem igjen med innspill både til lokalavdeling og eget lag. På Osterøy må de nok snart adle han, har sørget for at to skjemmande vrak er fjerna derfra, han fikk være redningsmann for en tidligere Rogalandsbuss, L-22001, som er nylig ferdigrestaurert, heldigvis var dagsformen slik at bussen ble sendt hjem til Soknedal, til tross for mange aktive år som «Bjellandsbuss» på Radøy.

Dette vet jeg han er stolt over, både at han var aktiv i prosessen med hjemsendelse og ikke minst det sluttresultat vi foreløpig bare har sett i Rutebil. Vi håper jo alle at den mønstrer i Oppdal.

Gratulerer med æresmedlemskap i Rutebilhistorisk forening.

Veteranbusser på Bryggen i Bergen, i Revheims rette omgivelser. Her er to av hans hjertebarn, R-1188 og R-753, nærmest kamera i rekken av veteraner.

